



Kõ - la - ge, kõ - la - ge, hüüd-jad hää-led, võim-sal väel!



Loo-ja suu-rust kuu-lu-ta-ge, kes kõik kan-nab kaits-val käel.



Mei - e hin - ged ü - hen - da - ge Te - ma - ga, kes



us - tav Kar - ja - ne. Kõ - la - ge, kõ - la - ge!

2. Ärka sa, ärka sa!  
 une hõlmast, kogodus!  
 Kella helin sulle hüüab:  
 ristimärgis lunastus!  
 Hinge äratada püüab  
 tõusva usu uue lennuga:  
 ärka sa, ärka sa!

3. Kõlage, kõlage,  
 hüüdjad hääled eluteel!  
 Hingerõõmu kuulutage  
 neile, kes on mures veel;  
 leinakurbust leevendage  
 taeva troosti tooge nutjaile.  
 Kõlage, kõlage!

*Viis: "Edasi, edasi" (Fahre fort, fahre fort)  
 tundmatu saksa helilooja,  
 esineb esmalt Johann Anastasius Freylinghauseni, 1670-1739,  
 "Neues Geistreiches Gesangbuch", Halle, 1704.  
 Sõnad: Adalbert Hugo Willigerode, 1816-1893.*